

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 275. Jazz at the Philharmonic - door Norman Granz georganiseerde jam-sessions die werden opgenomen en op de plaat uitgebracht. Dat was in het midden van de jaren veertig iets nieuws: plaatopnamen werden in de studio gemaakt en zonder publiek, radio daarentegen zond wel live met publiek uit, en achteraf bleek dat daar nog heel wat van is bewaard gebleven. We moeten natuurlijk wel bedenken dat vóór 1948 de LP niet bestond en je dus per plaatkant aan maximaal 5 minuten kwam van een 30 cm, ~~plaat~~ en het formaat voor jazz was 25 cm met 3 minuten per kant. Voor een jam-session had je daar weinig aan, Granz bracht de muziek oorspronkelijk uit verdeeld over drie, vier of vijf kantjes voor één stuk. Na '48 kon het compleet, op de LP. Jazz at the Philharmonic in Los Angeles, 25 maart 1946. Al Kilian-trompet, Lester Young-tenorsaxofoon, Willie Smith-altsaxofoon, Arnold Ross-piano, Charlie Parker-altsaxofoon, Howard McGhee-trompet. In de ritmesectie Billy Hadnott-bas, Lee Young op drums. "Blues for Norman".

plaat 1 Jazz at the Philharmonic: Blues for Norman (Shrdlu)
B/1 - 8:36 - Verve MV 9070

2) in voljordes

"Blues for Norman", Jazz at the Philharmonic in Los Angeles, 25 maart 1946 met Al Kilian-trompet, Lester Young-tenorsaxofoon, Willie Smith-altsaxofoon, Arnold Ross-piano, Charlie Parker-altsaxofoon, Howard McGhee-trompet, en Billy Hadnott-bas plus Lee Young-drums. 22 april was JATP in het Embassy Theater in LA, en daar ging het in "I got rhythm" zo. Willie Smith-altsaxofoon, Buck Clayton-trompet, een zich driftig manifesterende Coleman Hawkins-tenorsaxofoon, in slechte conditie Charlie Parker-altsaxofoon, in zeer goede vorm Lester Young-tenorsaxofoon die tenslotte voor het publiek z'n 'honk' te uitgebreid étaleert, Irving Ashby-gitaar, Kenny Kersey-piano en Buddy Rich-drums. De bassist is Billy Hadnott, het stuk zoals gezegd "I got rhythm".

plaat 2 Jazz at the Philharmonic: I got rhythm (gershwin)
B/1 - 12:55 - Verve MV 9071

Compromis
Lijk metgebracht
op Disc.

"I got rhythm" met Willie Smith-altsaxofoon, Buck Clayton-trompet, Coleman Hawkins-tenorsaxofoon, Charlie Parker-altsaxofoon, Lester Young-tenorsaxofoon, Irving Ashby-gitaar, Kenny Kersey-piano, Buddy Rich-drums. Alleen bassist Billy Hadnott speelde geen solo. Na dit stuk verdween Charlie Parker, in het volgende hoort u achtereenvolgens soli door Lester Young, Buck Clayton, Coleman Hawkins, Kenny Kersey en Willie Smith, een van de weinige altsaxofonisten in die tijd die een volgeling van Benny Carter was en niet van Johnny Hodges die allebei drie jaar ouder waren dan hijzelf, Smith was in 1910 geboren. "I surrender dear".

zelfde Jazz at the Philharmonic: I surrender dear (Clifford, Barris)
A/1 - 10:28 - idem

"I surrender dear", Jazz at the Philharmonic in het Embassy Theater, Los Angeles, 22 april 1946. Lester Young-tenorsaxofoon, Buck Clayton-trompet, Coleman Hawkins-tenorsaxofoon, Kenny Kersey-piano, Willie Smith-altsaxofoon. Dat waren de solisten, verder hoorde u Irving Ashby-gitaar, Billy Hadnott-bas, Buddy Rich-drums. Volgende keer nog een stukje Jazz at the Philharmonic uit 1947, Dit was NOS Jazzgeschiedenis 275, MdR.

En dat is over twee weken: vrijdag 3 mei.

0 0 0 0 0

NA 132 622
36:13
apr 28.03.55